

FALEFOS
*Family Learning in
Foster Families*

PACHET DE LUCRU Nr. 3

Elaborare workshop

DOCUMENT INTERN

Autor(i): DE (WP3 Conducător),

Data: 10.10.2014

Elaborarea curriculumului pentru workshop

Cadrul de dezvoltare al curriculumului este compus din planificare organizațională și conceptuală. Planificarea organizațională conține durata, alocarea timpului, participanții, locația, cateringul respectiv materialele necesare și abilitățile conducătorului de workshop.

Planificarea conceptuală conține obiectivele workshop-ului.

Dacă workshop-ul conține subiecte diferite, timpul alocat pentru fiecare subiect trebuie definit în mod clar.

Un workshop poate avea mai multe obiective, de exemplu: informare, schimb de experiență, sensibilizarea unui anumit subiect, dezvoltarea unui material nou sau lucru la un subiect anume.

Metode/Activități

Care sunt metodele pentru a atinge obiectivele propuse, de exemplu: predarea teoriei, discuții în grup, lucru în grup, lucru individual, activități (jocuri) de intercunoaștere sau de spargere a gheții, feedback.

Fiecare dintre aceste activități se poate derula utilizând o varietate de metode posibile – de exemplu: teoria poate fi prezentată cu ajutorul prezentărilor PPT, o discuție pe baza unui handout, un film, elemente sonore (radio, înregistrare audio de la un interviu) sau cu ajutorul unui expert.

Activitățile vor fi descrise într-un mod mai detaliat în secțiunea “Descrierea detaliată a activităților”.

Materiale

Care sunt materialele necesare organizării workshop-ului?

Diferențiere între materiale pentru formatori/conducători workshop și materiale pentru participanți!!

Conceptul general

Planul este acela de a aduna cât mai multe idei, în special în ceea ce privește metodele, activitățile și materialele.

După ce toate aceste lucruri au fost adunate conducătorul workshop-ului poate crea propriul lui curriculum bazat pe metodele și activitățile descrise.

Curriculumul Workshop-urilor FALEFOS

Cadrul workshop-urilor

Planificare organizațională

Durata/ timp alocat	8 ore (1 întâlnire)
Participanți - Numărul participanților	7-10 (maxim 15)
- Idei de identificare/contactare	Transmiterea informațiilor despre workshop conducătorilor instituțiilor care au legătură cu sistemul de plasament (Organizația părinților adoptivi).
- Idei de selectare*	Lucrătorii sociali să invite familiile de plasament cu care sunt în contact să participe la workshop. Dacă sunt mai mulți participanți, se aplică regula primul venit primul servit.
Locație - Tipul locației **	La organizația participanților (participanți din alte locații sunt acceptați) /la o locație neutră
- Dimensiunea și numărul camerelor	1 cameră, de aproximativ 30 m ² (opțional o cameră pentru copiii participanților la workshop)
- Posibilități de cazare?	Nu este necesar
- Durata și locul discuțiilor informale?	Înainte și după workshop. În pauze.
Catering	Comandat de la un serviciu de catering local.
Materiale necesare/media	Coli albe de hârtie Fișe de lucru cu exerciții Scrisori creioane Flipchart Plicuri cu roluri diferite pentru participanți Videoproiector Laptop Sculdelână Cartonașe cu emoticoane Chestionar de evaluare
Cunoștințele și abilitățile formatorului/conducătorului de workshop	Expert în domeniul sistemului de plasament Experiență în conducerea grupurilor psihosociale, experiență în formarea adulților

*luați în considerare structura grupului de participanți – experiențe individuale, atitudini regionale, diferențe între organizații (grup omogen sau eterogen)

**la institutul/organizația proprie, în cadrul organizațiilor participanților, într-un loc sau spațiu neutru, în aer liber, într-un bar etc...

Planificare conceptuală

Teme și subiecte	Cum se poate îmbunătăți procesul de cooperare între familia de plasament, părinții biologici și serviciile sociale în beneficiul copiilor și pentru creșterea bunăstării lor?
Obiective	<ul style="list-style-type: none"> • Conștientizarea participanților privind starea psihologică a copilului, îmbunătățirea relațiilor între familia biologică și cea de plasament spre beneficiul copilului. <ul style="list-style-type: none"> ○ Analiza importanței cooperării și a dificultăților în cooperarea dintre familia biologică, familia de plasament, copil și lucrători sociali. ○ Probleme de comunicație între părinții biologici, familiile de plasament și lucrătorii sociali.

Descriere detaliată a activităților

Subiect	Modul 1 Sistemul de plasament din perspectiva copiilor, părinților biologici, familiei de plasament și a lucrătorilor sociali.
Obiective	Analiza importanței cooperării și a dificultăților în cooperarea dintre familia biologică, familia de plasament, copil și lucrători sociali.
Grup Țintă	Părinți de plasament
Descriere	<p>În această parte a workshop-ului ne vom concentra asupra prezentării sistemului de plasament din perspectiva celor patru părți implicate: copilul, familia de plasament, părinții biologici și lucrătorii sociali. Vom discuta despre semnificația cooperării între părinții biologici, familia de plasament în contextul necesităților emoționale ale copilului.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Care sunt nevoile emoționale ale copilului aflat în plasament (în concordanță cu fazele de dezvoltare)? • Care sunt consecințele separării de la părinții biologici și care sunt consecințele posibile asupra familiei de plasament? • Cât de important este relația copilului aflat în plasament cu familia biologică? • Cum se descurcă copilul cu conflictul de loialitate care rezultă din apartenența la două familii? • Care sunt dilemele părinților biologici și de plasament care rezultă din necesitatea de cooperare? <p>Însumând: CE TREBUIE SĂ FACEM CA SĂ ÎMBUNĂTĂȚIM COOPERAREA: a) Ce putem face noi ca părinți de plasament? b) Ce trebuie să facă/ce rol au serviciile sociale?</p>
Numărul participanților	7-10 (maxim 15)
Timp Alocat	Aproximativ 4 ore
Materiale/Media	Markere, creioane de colorat, creioane și hârtie pentru fiecare participant, cartonașe cu emoticoane, scul de lână, laptop, videoproiector, scrisori.

Subiect	Modul II Probleme de comunicație între părinții biologici, părinții de plasament și lucrătorii sociali.
Obiective	Analiza metodelor prin care relația dintre familii și copil poate deveni mai apropiată.
Grup Țintă	Familii de plasament.
Descriere	<p>În această secțiune participanții vor discuta activitățile specifice care pot fi organizate pentru a îmbunătăți relația dintre copil și familia biologică. Ei vor fi împărțiți în grupe mici după subiect.</p> <p>Cele mai importante subiecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizarea întâlnirilor

	<ul style="list-style-type: none"> ○ Cum să organizăm întâlnirea copilului cu părinții biologici? ○ Cum să pregătim copilul pentru întâlnire? Probleme întâmpinate. ○ Care sunt consecințele acestor întâlniri și cum abordăm aspectele negative ale acestora? (emoții, comportament dificil) ○ Cum să abordăm refuzul de a întâlni părinții biologici? ○ Cum să oferim suport pentru adolescenții, care se întâlnesc cu părinții lor după un timp îndelungat? ○ Care sunt metodele sau instrumentele care îmbunătățesc calitatea întâlnirii? ● Cum să vorbim cu un copil despre familia lui biologică <ul style="list-style-type: none"> ○ Cum să vorbim cu un copil despre amintirile bune/rele? ○ Care sunt barierele de comunicare când vorbim cu un copil despre părinții lui biologici? ○ Cum depășim aceste bariere? ● Soluționarea problemelor <ul style="list-style-type: none"> ○ Cum vede copilul părinții lui biologici? ○ Cum vede copilul familia lui de plasament? ○ Cum să negociezi discrepanțele dintre imaginea reală și dorită a copilului despre părinții biologici și familia de plasament? ● Consultație despre procesul educației <ul style="list-style-type: none"> ○ Cum ne pregătim să vorbim despre evenimente speciale (ziua de naștere, zile de sărbători) ○ Cum să negociem expectanțele contradictorii în ceea ce privește stilul de viață a copilului? ○ Cum să ajutăm un copil care a fost crescut într-un mod inconsistent?
Numărul participanților	7-10 (maxim 15)
Timp alocat	aproximativ 4 ore
Materiale/Media	Markere, creioane de colorat, creioane și hârtie pentru fiecare participant, laptop, videoproiector, scrisori.

Structura Workshop-ului

Subiect : Cum poate cooperația între părinții biologici, familia de plasament și lucrătorii sociali îmbunătăți viața copilului aflat în plasament?

Grup țintă: **Familii de plasament**

Numărul participanților: **7-10 (maxim 15)**

Durata: **8 ore**

Modul 1 9:00-13:00

Prânz 13:00-14:00

Modul 2 14:00-18:00

Durata/Timp alocat	Subiect/Obiective	Activitate	Materiale
9:00		Înregistrare	Ecusoane
9:15	Contract	Stabilirea regulilor de cooperare în grup	Flipchart, marker
9:30	Integrare	<p>Exerciții și activități care ajută participanții să se cunoască mai bine între ei, și să dezvolte spiritul de comunitate între familiile de plasament (cel puțin 2 din 3)</p> <p>„pe mine mă cheamă... persoana de alături este...” Prima persoană se prezintă grupului. Persoanele următoare fac la fel și repet numele persoanelor precedente, etc. Ultima persoană va trebui să repete numele tuturor participanților.</p> <p>„Ce este nou? Vești bune din ultimele două săptămâni?” (informații care nu au neapărat legătură cu sistemul de plasament). Participanții stau în cerc și răspund la întrebare și anume care sunt lucrurile bune care li s-au întâmplat în ultimele 2 săptămâni. Persoana, care are în mână scutul de lână, după ce a terminat de vorbit, îl aruncă mai departe la un alt participant. Astfel se creează o rețea de conexiuni.</p> <p>„Fiecare care ...” Participanții stau în cerc, iar un</p>	Scul de lână

Durata/Timp alocat	Subiect/Obiective	Activitate	Materiale
		<p>scaun este pus deoparte.</p> <p>Participantul care nu are loc (la început poate fi conducătorul workshop-ului) stă în mijlocul cercului și trebuie să completeze propoziția: "Fiecare care..." de exemplu: "Fiecare care a băut cafea azi dimineață".</p> <p>Pentru cei care enunțul este adevărat, trebuie să-și schimbe locurile între ei. Cel care nu reușește să găsească un loc liber, rămâne în centrul cercului și trebuie să completeze propoziția "Fiecare care ..." din nou.</p>	
10:00	Situația psihologică a unui copil aflat în plasament.	<p>Prezentare: Imaginea psihologică a copilului aflat în plasament – aspecte problematice.</p> <p>Copilul în relație cu părinții biologici, familia de plasament și lucrătorii sociali.</p>	<p>Prezentare (material 1)</p> <p>Laptop</p>
10:15	Discuții	<p>Discuție purtată între participanți după prezentare, ei își exprimă propriile experiențe. Participanții vorbesc în fața grupului.</p> <p>"Cărți" de exerciții- 30 bucăți.</p> <p>Fiecare carte are pe ea câte o imagine din natură de exemplu: copaci, viscol, deșert, marea, etc. Fiecare participant își alege câte o carte care descrie/reprezintă cel mai bine emoțiile sale și relația lui cu copilul.</p> <p>Pe baza acestuia participantul va discuta relația sa cu copilul.</p>	<p>Cartonașe cu emoticoane (material 2)</p>
11:00	Pauză de cafea		
11:20	Necesitățile copilului aflat în plasament	<p>Prezentarea scrisorilor scrise de către părinții biologici și copiii aflați în plasament. Participanții sunt împărțiți pe grupe mai mici, fiecare echipă lucrează la câte o scrisoare și prezintă subiectele cele mai importante care s-au ivit.</p> <p>Întrebări ghid:</p> <p>Ce anume v-a atras atenția?</p> <ul style="list-style-type: none"> Care sunt similaritățile între 	<p>Foi albe de hârtie, instrumente de scris, scrisori (material 3)</p>

Durata/Timp alocat	Subiect/Obiective	Activitate	Materiale
		<p>situația Dv.și cele prezentate de autorul scrisorii?</p> <ul style="list-style-type: none"> Cum puteți utiliza experiența autorului în situația Dv.? 	
13:00	Pauză de masă		
14:00	Calitatea cooperării între părinții biologici și familiile de plasament.	<p>Lucru în grupe mici - 3-4 participanți.</p> <p>Participanții discută în grupe mici despre problemele cele mai mari în ceea ce privește subiectul primit. Fiecare grup primește un cartonaș cu un subiect și întrebări de ghid pentru a-i ajuta la discuții. Participanții vor trebui să creeze un desen care reprezintă concluziile care ulterior vor fi prezentate întregului grup.</p> <p>Subiecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> Discuție cu un copil despre familia lui biologică Soluționarea problemelor Consultații despre procesul de educație a copilului 	Flipchart, marker, carton, cartonașe cu subiecte și întrebări ghid (material 4)
15:30	Organizarea întâlnirii între părinții biologici și familia de plasament.	<p>Conducătorul workshop-ului desenează conturul unei persoane pe flip chart. După aceea îi invită pe participanții să-și scrie emoțiile în locurile potrivite (cap, inimă, picioare) pe care le asociază cu întâlnirea părinților biologici. Scopul exercițiului este de a diferenția gândurile, emoțiile și comportamentul legat de întâlnirea cu părinții biologici. Discuții în grup.</p>	Flipchart. Marker, Carton

Durata/Timp alocat	Subiect/Obiective	Activitate	Materiale
16:15	Pauză de cafea		
16:35	Organizarea întâlnirii între părinții biologici și familia de plasament.	Participanții sunt împărțiți pe 3 grupe. Fiecare echipă primește un scenariu pentru un joc de rol care urmează a fi prezentat grupului. După prezentarea jocului de rol urmează discuții despre problemele prezentate în ele..	Pachet cu scenarii pentru joc de roluri (material 5).
17:35	Însumare	Participanții reflectă asupra workshop-ului.	
17:50	Evaluare	Participanții completează fișele de evaluare și primesc materiale pentru acasă, care îi va ajuta în comunicarea lor cu copilul (material 6).	Material 6 (temă de casă)
18:00	Încheiere		

Material 2

În cazul acestui exercițiu puteți folosi imagini dintr-o varietate de surse:

Pot fi cărți și poștale;

- pot fi imagini/cărți și din diferite jocuri (în Polonia vom folosi Dixit

http://www.empik.com/dixit-gra-towarzyska-rebel,p1096023702,zabawki-p?gclid=CjwKEAiAtNujBRDMmoCN46aB8noSJAC7SYv7wsenGkm4pLS2JDJ91I-4prUXuKkB-0VGLj5_L0cOGhoC_Z3w_wcB);

- pot fi imagini descărcate de pe internet și imprimate.

Material 3

1. Perspectiva copilului

Când am fost în pântecul mamei mele am auzit țipete care m-au speriat. Știam că tatăl meu le bate pe surorile mele, Aśka și Monika. Știam, deasemenea, că tata nu o bate pe mama doar pentru că este însărcinată. Nu am vrut să vin pe această lume, simțeam că va fi și mai rău. Zilele petrecute în pântecul mamei mele erau pline de căldură. A fost un loc unde mă simțeam în siguranță. În fiecare zi auzeam cum tatăl meu o înjură pe mama și surorile mele. Știam că nu are curajul s-o lovească pe mama. Nu am vrut să mă nasc fiindcă știam că după aceea tata o va bate și pe ea. Îmi era teamă că mă va bate și pe mine. Când m-am născut am crezut că tatăl meu se va schimba, nu va mai bea vodcă și nu ne va bate în continuare. Totuși și chiar în prima zi când am ieșit din spital am înțeles că situația a devenit și mai rău. În fiecare zi auzeam cum o înjură tata pe familia mea (mama și sorele mele). Am văzut cum le-a bătut, cum a dat cu piciorul în ele și le-a tratat rău. Cele mai grele zile erau în care tatăl meu mă bătea pe mine. M-a bătut cu orice îi ajunsese în mână: un cablu, o plită, bețea, cu mâinile goale și alte obiecte. Mă durea foarte rău. Când am plâns m-a bătut și mai tare. Când cineva m-a protejat a bătut-o și pe ea. Acele zile erau reci, cenușii și pline de frică. Cu toți ne-am temut de tatăl meu. A fost imprezvizibil, rece și plin de ură. Nu era nici o șansă ca viața noastră să devină mai bună. Atunci nu știam că acele zile de coșmar o să fie uitate. Nu știam că viața noastră o să se schimbe în totalitate și că vom ajunge la casa de copii. Într-o zi a venit poliția și ne-a dus la căminul de copii. Au spus părinții ilor noștri că trebuie să se prezinte la instanță în legătură cu procesul care ne privește pe noi. Sigur că s-au dus, dar nu au vrut ca noi să ajungem la căminul de copii. Tatăl nostru a ajuns la închisoare pentru abuz. Eu am ajuns la un cămin K.– surorile mele au ajuns în căminul B.

Nu a fost chiar așa de rău, dar îmi era dor de surorile mele. La început a fost foarte greu pentru mine, pentru că cei mari s-au luat de mine, dar una dintre îngrijitoare m-a protejat. Am visat la ziua în care am s-o revăd pe mama și surorile mele. În fiecare seară stăteam lângă fereastră și visam timp de câteva ore că va veni cineva în vizită...

Într-o zi îngrijitoarea mi-a zis că este o familie care este interesată de mine și de surorile mele și ne-ar lua acasă cu ei. Nu știam ce să le spun... La urma urmei, îmi era dor de mama... doar dacă aș putea să vorbesc cu ea... Doamna Magda mi-a spus că am s-o văd pe mama în curând, că ea știe ce s-a întâmplat, dar nu putea să aibă grijă de noi pentru că aveam multe probleme. Se pare că familia respectivă a fost de acord ca mama să vină în vizită, și că ne vom întâlni din nou...

Nu știam ce să fac. Am visat la un cămin normal, cum au și prietenii mei de la școală... Fără bătăi și țipete. Nu am vrut să rămân în căminul de copii. La urma urmei acesta nu este un cămin normal.

Doamna Magda mi-a spus să nu-mi faci griji, că eu voi fi cel care va lua decizia finală. “Doar încearcă, acordă-i o șansă, întâlnește-te cu ei,” a spus ea. Am fost de acord. Acum aș tept în fiecare seară întâlnirea și-mi imaginez cum arată casa lor. Dar oare lor o să-i placă de mine?

Ania, 13 ani.

Sursa: Sesja druga: Praca zespołowa dla zapewnienia dziecku stabilizacji życiowej (2011). IN: PRIDE Podręcznik dla kandydatów na opiekunów zastępczych i adopcyjnych (p. 29-30). Warsaw: Towarzystwo Nasz Dom.

2. Perspectiva părint ilor biologici

“Este atât de greu să accept toate astea.”

Pierderea copilului meu a fost foarte dureros, dar mă simt și mai rău când, pe durata vizitelor, trebuie să lupt pentru atenția copilului meu cu acei super-părinți. Poate nu se vede, dar așa am simțit atunci. Janina, un angajat al Centrului de Suport pentru Familii, mi-a spus că aceste întâlniri mă vor ajuta în a deveni un părinte mai bun. Să nu credeți că nu mă consider un părinte bun, dar acele persoane sunt atât de buni că nu văd nici o șansă pentru mine.

Tadeusz și Zuzanna sunt familia la care este plasat copilul meu. Mi se pare că sunt oameni cumsecade. Sunt foarte recunoscători că au grijă de copilul meu, pentru că nu am pe nimeni care să aibă grijă de ea. Totuși când mă duc la ei acasă împreună cu Janina mă simt stânjenit. Cel mai rău lucru este că nu știu ce ar trebui să fac și toate lumea mă privește. Ar fi mai simplu să las pe ei să facă totul în locul meu, dar fiica mea, Beata, se uită la mine mai întâi și după aceea la ei și nici ea nu știu ce ar trebui să facă. Sunt sigur că mă crede netrebnică. Chiar încerc, dar întotdeauna se întâmplă ceva și totul devine mai complicat. Mă scoate din minți. Am sentimentul că toată lumea este împotriva mea. De ce nu se întâmplă așa ceva niciodată în familia vecinului meu?

Beata este plin de anxietate pe durata vizitelor, văd acest lucru. Nu știu cum să se comporte în prezența mea deoarece eu sunt mama ei, dar nu eu am grijă de ea. Domnișoara Janina îmi spune că sunt mama ei și ar trebui să mă comport ca atare ca și cum am fi la mine în casă. Dar nu am încredere în mine cu toți acei oameni prezenți. Nu mă mir deloc că Beata nu știu cum să se comporte. Nici eu nu știu.

Câteodată, când știu că trebuie să mă duc acolo, abia pot să mă îmbrac. Chiar vreau să o văd pe Beata, dar întâlnirile au și multe aspecte neplăcute pentru mine. Vă puteți imagina cum este când o femeie trebuie să se ducă la casa altuia pentru a vedea propriul copil. Trebuie să se ducă la o casă plină de oameni care au grijă de copil, când eu nu pot, care vorbesc cu profesorii copilului și îi ajută mai mult decât eu așa putea vreodată. Să nu credeți că sunt nerecunoscătoare. Familia de plasament se descurcă foarte bine și văd acest lucru. Sunt interesată de opinia mea și vorbesc cu mine mult despre copil. Își dau silința ca eu să am ocazia să decid viitorul fiicei mele, cum a spus și Janina. Chiar mă ajută. Îmi permit să simt că am o anumită influență asupra vieții ei, dar nu va fi niciodată cum ar fi fost dacă era acolo cu mine. Desigur camera unde trăiesc nu poate fi un cămin bun.

Recunosc tințea pe care o simt nu va șterge durerea de a fi separat de copilul meu. Chiar dimpotrivă, o face și mai rău. Îmi parerău când sunt supărat pe familia de plasament, dar câteodată nu sunt în stare să mă controlez. Este foarte greu să accept toate astea. Îmi doresc ca totul să fie bine, ca Beata să poate veni acasă, dar nu sunt sigur dacă acest lucru se va întâmpla vreodată.

Jadwiga, o mamă cu un copil în plasament

Sursa: Sesja piąta: Poczucie wartości a wzmocnianie więzi rodzinnych (2011). IN: PRIDE Podręcznik dla kandydatów na opiekunów zastępczych i adopcyjnych (p. 39). Warsaw: Towarzystwo Nasz Dom.

3. Perspectiva părinților biologici

Mi-au spus că trebuie s-o părăsesc...

Eu sunt mama lui Zuzia. O să vă spun câteva lucruri despre mine.

Am început să aud voci înainte ca Zuzia să fi fost născută. Am avut în jur de 16 ani și eram la școală. A fost foarte supărător – vocile din capul meu au devenit din ce în ce mai persistente. Kuba, tatăl lui Zuzia a fost prietenul meu când aveam 16 ani. Am rămas însărcinată și ne-am căsătorit. La început am crezut că acele voci se datorează stresului. Și tu, somn puțin, o multime de griji din cauza banilor, un copil mic etc.

Dar tot auzeam acele voci și câteodată oamenii îmi spuneau că își fac griji pentru Zuzia. Cineva a trimis un consilier de familie, cine ne-a ajutat un timp. Totuși când Zuzia a împlinit 7 ani, eu am petrecut un an la spital. Am pierdut ziua ei de naștere când a împlinit 8 ani. Și tiam că toți se rușinau de mine, dar a fost foarte greu și la spital. Consilierul de familie și vecinii m-au ajutat să ajung acasă. După șase luni, Kuba s-a îmbolnăvit foarte serios. A murit după doi ani. Nu aveam bani, familie, loc de muncă, și pe deasupra problemelor mele de sănătate trebuia să am grijă de un copil de 11 ani.

Am cerut ajutor de la mătușă a mea. Ea m-a ajutat să am grijă de Zuzia pentru un timp. Ea a dus-o la școală, i-a dat de mâncare, etc. Eu tot nu aveam un loc de muncă și banii erau tot mai puțin.

Am uitat de multe ori să-mi iau medicamentele. Câteodată Zuzia era speriată de mine când făceam lucruri fără sens. Și atunci am fost dată afară din locuința mea. Zuzia a fost luată de lângă mine și a ajuns la o familie de plasament iar eu trebuia să trăiesc pe străzi. Dacă ești fără adăpost, îți lipsesc o multime de lucruri. Și tu că Zuzia are nevoie de un cămin și trebuie să se ducă la școală, să aibă prieteni și să trăiască cu oameni care o pot îngriji. Dar eu nu sunt acolo.

Mi-au spus că trebuie s-o părăsesc. Dar nu am pe nimeni, în afara fetiței ei mele. Îți trimit vederi și bani. Sper că le primești și că ea știe că îmi pasă de ea chiar dacă nu sunt acolo. Poate într-o zi va avea bani și mă va vizita.

Văd fiica mea odată pe an, conform înțelegerii. Totuși de fiecare dată sunt foarte bucurată. Zuzia se simte bine și crește rapid. Îmi părea rău pentru modul în care s-au decurs evenimentele, dar mi se pare că este fericită și că a găsit locul la familia respectivă. Fericirea ei este foarte importantă pentru mine!

Sursa: Sesja czwarta: Strata (2011). IN: PRIDE Podręcznik dla kandydatów na opiekunów zastępczych i adopcyjnych (p. 28). Warsaw: Towarzystwo Nasz Dom.

4. Perspectiva părinților biologici

“Azi e prima zi din restul vieții tale”

Băieții mei sunt cu mine de doi ani după un timp îndelungat. Cred că acești doi ani sunt cei mai fericiți din viața mea. A fost un timp când nu am fost în stare să mă scol și să le fac micul dejun sau să-i duc la școală. Acum aceste lucruri îmi aduc fericire! Mi se pare că tot ceea ce s-a întâmplat a fost ca să realizez cât de fericit pot să fiu!

Am avut parte de o copilărie dificilă, dar nu cred că a fost mai greu decât în cazul multor alora. Părinții mei au plecat și pentru un timp am trăit cu o mătușă, iar după aceea cu alta. Dar am fost destul de isteț. Mi-a plăcut școala. După aceea am avut noroc pentru prima oară. Am fost admis la facultate și cu ajutorul unei burse am absolvit cu succes primul an. La universitate am întâlnit-o pe Asia. Încă o văd în fața ochilor – cât de frumoasă și tânără era. Nu-mi vine să cred tot ce s-a întâmplat după. Ne-am căsătorit și ne-am iubit foarte mult. Ea a fost însărcinată, dar nu acest lucru era singurul motiv pentru căsătoria noastră. Mama lui Asia nu era foarte bucuroasă când am luat-o de nevastă pe fiica sa. Acum o înțeleg mai bine. Pentru un timp Asia și eu ne descurcam foarte bine. Ea încă lucra cu jumătate de normă la școală iar eu aveam două locuri de muncă. Am fost săraci totuși și a fost o scurtă perioadă plină de fericire din viața noastră. Însă după ce a dat naștere la cel de al doilea copil, Robert, ceva s-a întâmplat cu Asia. Am vorbit cu mulți doctori despre asta. Nu mai era ea însuși și și nu purta grija copiilor ca pe vremuri. Eu încercam să lucrez în continuare. Pentru un timp totul a fost bine dar situația a început să se înrăutățească. Nu știam ce să fac. Poate acum aș lua o decizie mai bună. Dar atunci atât eu cât și Asia eram copii – amândoi aveam numai 20 de ani.

Asia s-a gândit la sinucidere din ce în ce mai des. După ce cred eu că a fost a treia tentativă de sinucidere pe parcursul unei luni, ne-am dus la spital cu doi copii mici și am decis că nu mai pot răi așa. Am luat copiii și i-am dus la soacra mea. Pur și simplu am lăsat copiii la ea. Am ajuns la concluzia că ea va fi în stare să aibă grijă de ei mai bine. Între timp m-am gândit că totuși pot să fac ceva cu Asia, ca să nu mai gândească constant la sinucidere. Poți să dai vina pe mine pentru că mi-am părăsit copiii după tot ce s-a întâmplat. Am regretat acea noapte de milioane de ori. Totuși atunci eram într-o stare că nu puteam să fac altceva.

Instantaneu a făcut mare problemă din faptul că mi-am părăsit băieții. Este adevărat că nu i-am vizitat pentru câteva luni. Nu sunt mândru de acest lucru. Pur și simplu am încercat să fug de probleme. Timp de 2 ani am trăit ca un vagabond. Dacă aș fi avut bani, aș fi trimis băieții ilor mei. Am fost la câteva sute de kilometri distanță când Asia, după trei ani de încercări, a reușit să-și ducă lasfârșit ceea ce și-a propus. Dar am fost departe. Nu am fost prezent să-mi consolez băieții. Nici nu știau unde să mă caute. Mama lui Asia a devenit tutorele legală a băieților. Când într-un final am ajuns acasă după un an, nu m-a lăsat să-mi văd băieții. Mama lui Asia a murit un an mai târziu – total neașteptat. A fost un atac de cord sau așa ceva. Băieții au fost duși la un adăpost. Am aflat despre cele întâmplate abia după șase luni. Când am primit veștile am făcut autostopul timp de 2 zile ca să ajung acasă.

Am petrecut foarte mult timp explicând comportamentul meu judecătorilor, avocaților, lucrătorilor sociali, psihologilor și la toate acele persoane. Cred că încerc în continuare. Dar nu există explicație. Totuși, îmi aduc aminte de aceea propoziție: „Astăzi este prima zi din restul vieții tale.” Nu era prea târziu pentru un început nou! Îmi iubeam băieții, chiar îi iubeam foarte mult.

Îmi aduc aminte de prima întâlnire la centru. A fost prima întâlnire cu Jan și Renata, familia de plasament a băieților mei. Cred că îi detestam deoarece ei aveau ceea ce eu îmi doream foarte mult. A fost desemnat un consultant de familie, Zofia Szcześniak, ca să se ocupe de cazul meu. „Szczeście” în Poloneză înseamnă „noroc”, așa că m-am gândit că îmi va purta noroc. Am avut dreptate.

La început Zofiaa fost dură– adevărată femeie de afaceri. A fost chiar arogantă. Întârzia de foarte multe ori și întotdeauna m-a pus să semnez hârtii. Ne-am certat mult, nu am crezut că vrea ca să primesc băieții mei înapoi. Câteodată se uita la mine cu ochi reci, spunând: “Jurek, nu ai vrut să-ți vezi copiii timp de trei ani. Îmi pare rău dar este dificil să am încredere în tine.” Cred că a vrut să-mi frâneze entuziasmul. Totuși mi-a ajutat să-mi găsească o slujbă, m-a trimis la consultări, și în mod ciudat – a fost foarte mișcat când am făcut ce mi-a cerut. După aceea am început să-i văd pe băieții ei, chiar dacă nu voiam să stau de vorbă cu familia de plasament. Am crezut că suntem inamici, la vizite au urmărit fiecare mișcare de a mea ca și cum ar fi așteptat să fac o greșelă. Am fost șocat când am aflat de la Zofiacă au spus despre mine că sunt foarte bun cu băieții ei. La următoarea întâlnire au spus că ar trebui să văd băieții ei mai des. Atunci am înțeles de ce sunt așa de rezervați ei. Au iubit băieții mei și au vrut să-i protejeze. Foarte mulți oameni m-au sprijinit. Chiar și șeful meu a scris o scrisoare lui Zofia, în care m-a descris ca un angajat responsabil. Procesul a durat foarte mult timp și au fost momente foarte dificile. Cred că ce m-a ajutat enorm a fost vizita la casa lui Jan și Renata. Ei au ajutat pe băieții ei ca să înțeleagă mai bine situația. Nu aș fi putut face așa ceva fără ei.

Zofia mi-a trimis o vedere de crăciun: “Jurek, îți mulțumesc că m-ai ajutat să cred din nou în paternitate, am învățat multe de la tine.”

În prezent sunt tată în fiecare zi, și sunt foarte emoționat, când îmi văd băieții ei crescând.

Jurek, un tată “renăscut”

Source: Sesja druga: Praca zespołowa dla zapewnienia dziecku stabilizacji życiowej (2011). IN: PRIDE Podręcznik dla kandydatów na opiekunów zastępczych i adopcyjnych (p. 27-28). Warsaw: Towarzystwo Nasz Dom.

Material 4

Grupa 1

SUBIECT: Cum să vorbeș ti cu un copil despre părinț ii/familia biologică.

- Cum să vorbeș ti cu un copil despre amintirile bune/rele?
- Care sunt barierele de comunicare când vorbeș ti cu un copil despre părinț ii săi biologici?
- Cum depăș im aceste bariere?

Grupa 2

SUBIECT: Soluț ionarea problemelor.

- Cum văd copiii pe părinț ii lor biologici?
- Cum văd copiii familia de plasament?
- Cum să negociezi discrepanț ele dintre imaginea reală și cea dorită a copilului despre părinț ii biologici și familia de plasament?

Grupa 3

SUBIECT: Consultaț i despre procesul de educaț ie a copilului.

- Cum ne pregătim să vorbim despre evenimente speciale (ziua de naș tere, zile de sărbători)
- Cum să negociem expectanț ele contradictorii în ceea ce priveș te stilul de viaț ă a copilului?
- Cum să ajutăm un copil care a fost crescut într-un mod inconsistent?

Material 5

Munca în grup, în cazul fiecărui subiect tartat, trebuie să include fazele de pregătire. De exemplu, conducătorul workshop-ului:

- distribuie subiectele/situațiile pentru grupe;
- atribuie roluri specifice membrilor de grup;
- hotărăște și specifică timpul necesar pregătirii jocului de roluri în scene scurte.

Scena nr. 1

Imaginați-vă că se apropie Paștele sau ziua de naștere a copilului. Din punctul de vedere al funcționării familiei de plasament, trebuie organizat o întâlnire cu părinții biologici a copilului. Gândiți-vă cum să:

- planificați vizita;
- ce vă poate fi de ajutor;
- ce poate fi un obstacol în executarea acestei sarcini.

Împreună cu ceilalți membri ai grupului, jucați o scenă scurtă bazată pe experiența și cunoștințele dumneavoastră despre organizarea unei întâlniri cu ocazia sărbătoririi Paștelui sau zilei de naștere a copilului împreună cu părinții biologici.

Scenar. 2

Imaginați-vă că copilul a petrecut o săptămână cu părinții biologici. Punctul lor de vedere în ceea ce privește creșterea copilului sunt diferite (ora la care se duce la culcare/atribuții și colare/fumatul în prezența copilului – alegeți una). Aceste diferențe semnificative în metodele de creștere a copilului sunt dăunătoare, deoarece copilul nu știe să facă diferența între moduri de comportamente acceptabile respectiv inacceptabile din punct de vedere social. Gândiți-vă cum ați aborda problema respectivă și cum ați discuta cu copilul dar și cu părinții biologici. Discutați problema cu membrii grupului. Jucați scena potrivit temei.

Scena nr. 3

Imaginați-vă că vă aflați în prima fază a plasamentului. Vă aflați la o vizită unde participă și părinții biologici, care nu pot accepta faptul că copilul lor a fost luat de lângă ei. Părinții biologici nu dau nici un semn de respect pentru dvs., vorbesc cu un ton ironic și vă discreditează în fața copilului. Ce este de făcut într-o asemenea situație? Cum reacționăm? Gândiți-vă cum ați putea prezenta situația descrisă într-o scenă scurtă. Jucați scena cu ajutorul membrilor din grup.

Material 6.

Instrucțiuni

Pentru familia de plasament,

-găsiți un pic de timp liber,

- vizualizați și conversați cu copilul,

- încercați să ghiciți întrebările pe care copilul ar putea pune (găsiți exemple mai jos),

-gândiți-vă bine înainte de a răspunde.

- De ce trăiesc în această familie de plasament?
- Cum am ajuns în sistemul de plasament?
- Cine a luat decizia și pe ce motiv?
- Unde sunt părinții mei?
- Cum îi cheamă pe părinții mei?
- Câți frați și surori am? Care este vârsta lor, cum îi cheamă?
- Unde sunt frații/surorile mele?
- Unde este familia mea biologică (bunicul, bunica, mătușă, unchiul, și verișorii)?
- De ce sunt în plasament?
- Cum am ajuns în plasament?
- Unde este animalul meu de companie și cine îl îngrijește acum?
- Unde sunt lucrurile mele?
- Cum arătam când eram bebeluș?
- Cu cine seamănă din familia mea?
- Cum s-au simțit părinții din familia de plasament când am ajuns în căminul lor?